

Det Afsnit, som derefter sættes til Forhandling, var det *Kirkeministeriet* vedrørende, nemlig Ændringsforslagene Nr. 418—426 paa Udvalgets Liste til Lovforslagets § 18 (se Tillæg B. Sp. 899), hvortil slutter sig Bilag Nr. 279—87 (se Tillæg B. Sp. 1381), Ændringsforslagene Nr. 798 og 800—802 paa Udvalgets Liste til § 25 (se Tillæg B. Sp. 985), hvortil slutter sig Bilag Nr. 551 og 553—555 (se Tillæg B. Sp. 1775) samt Ændringsforslag udenfor Udvalgets Liste til § 25:

Af Udvalget:

Som Anmærkning tilføjes:

„Ministeren bemyndiges til med Tilslutning af Folketingets Finansudvalg at regulere de Konti, der ved Finanslovens Vedtagelse i Folketinget endnu ikke var færdigbehandlede efter den af Lønningsraadet derom gjorte Indstilling.“

Ordføreren (N. Johan Laurson): Samtlige Ændringsforslag Nr. 418—426 er stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget. Jeg vilde gerne gøre opmærksom paa, hvad jeg tror jeg allerede sagde ved anden Behandling, at der paa dette Finanslovsforslag, hverken da det blev fremlagt eller senere under Behandlingen, er opført Bevillinger til nye Kirker. Det beklager jeg, forsaavidt som jeg havde haabet paa, at der kunde være kommet en Bevilling paa dette Aars Finanslov til en Kirke i Kolding; men det er ikke lykkedes; ogsaa den Sag er faldet ind under denne almene Regel. Jeg haaber, at den højtærede Minister ad Aare vil stille sig velvilligere dertil.

Jeg skal med Hensyn til selve Ændringsforslagene kun gøre nogle faa Bemærkninger. Af Ændringsforslag Nr. 421, Bilag Nr. 282, fremgaar det, at et Beløb af 1 200 000 Kr. vil Statskassen komme til at tilskyde til Pensioner til Kirkens Tjenestemænd og deres Enker og efterladte. Det er altsaa Statskassens Tilskud til, at den Tjenestemandsløvgivning kan blive fremmet, som vedrører Folkekirkens Tjenestemænd.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 422 angaaende Mindekirken for Grundtvig, som er tegnet af Arkitekt P. V. Jensen-Klint. Denne Mindekirke har jo haft en noget krank Skæbne. Jeg tror, man kan sige, at Tegningen til den har vundet Bifald i vide Kredse, men man har været meget uenig om, først hvor Kirken skulde ligge, og dernæst nu, da Dyrtiden kom, om man kunde faa Raad til at opføre den helt, og nu til allersidst, om man kan faa Raad til at op-

føre et Taarn. Paa Finansloven for 1918—19 var der bevilget første Del af ½ Mill. Kr., og Udgiften til hele Kirken var beregnet til 1 Mill. Kr.; Komiteen skulde da ad frivillig Vej skaffe Halvdelen af Beløbet. Nu er man kommet til, at Taarnet alene vil koste 700 000 Kr., og hele Kirken vil komme paa et Beløb af 1,8 Mill. Kr., og derfor tænker man nu, efter at man har valgt Beliggenheden ude paa Bispebjerg, først og fremmest paa at rejse Taarnet. Jeg har nogen Interesse for den Sag, og jeg glæder mig over, at Ministeren og Finansudvalget har stillet sig saadan, at denne halve Million Kroner har faaet Lov til at blive staaende, selv om det kun bliver som et Tilskud til Taarnet, dog saaledes, at Staten ikke udbetaler større Tilskud, end der bliver indsamlet ad privat Vej. Jeg havde tænkt, der maaske kunde være naaet noget mere, men det er ikke lykkedes, og derfor maa jeg paa Udvalgets Vegne fastslaa, at saadan er Stillingen: at Staten er villig til at give et Beløb af ½ Mill. Kr. til den Sag, men at Betingelsen for at kunne hæve dette Statstilskud er, at den private Indsamling giver et tilsvarende Beløb. Det er mig bekendt, at en stor Del af det Beløb, som er indsamlet — Komiteen raader over ca. 200 000 Kr. —, er givet af forholdsvis faa Bidragydere med Undtagelse af et mindre Beløb, som er indsamlet i høj Grad hos de brede Lag. Jeg vilde gerne, hvis mine Ord kunde bidrage noget dertil, udtale Ønsket om, at der kunde komme noget større Fart over den private Indsamling, ogsaa saaledes, at der kunde blive større Interesse for den over hele Landet.

Dernæst vil jeg gerne omtale Ændringsforslag Nr. 426. Det er ikke, fordi det er nogen stor Bevilling, men det er dens Formaal, som gør, at jeg gerne vil nævne dette Ændringsforslag. Det angaar et Tilskud til Studieophold i København for Præster fra de sønderjydske Landsdele, for at de Præster, som har faaet deres Uddannelse i et andet Land og har virket blandt den danske Befolkning der, men jo alligevel ikke er fortlørlige med dansk Kirke og Aandsliv, kan faa Lejlighed til, hvis de ønsker det, at opholde sig nogle Uger her i København for under god og kyndig Vejledning at faa Øje, Øre og Sind opladt for de gode Sider ved dansk Kirkeliv, dansk Aandsliv og dansk Kultur. Jeg tror, at denne Bevilling, hvis den ellers bliver benyttet efter sit Formaal og bliver taget godt imod af dem, den er tiltænkt, vil kunne bidrage til, at disse Præster, som Befolkningen har valgt til at blive, kan komme i et godt og inderligt